

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

**Matěj Smrkovský:
Zadní není opakem přední. Skupina není součtem jejích členů.**

Kurátor: **Matěj Smrkovský**

Vernisáž: **6. 5. 2014 v 17.00 hod.**

Výstava: **7. 5. - 15. 6. 2014**

Místo konání: **OGV Galerie Alternativa, Komenského 10, Jihlava**

Matěj Smrkovský svou pozornost v poslední době přenesl k psaní autorských textů, které mu umožňují rozvinout zkoumání oblasti jdoucí paralelně s tvorbou – tedy reflektivní momenty tvorby. Tyto texty jsou propojeny s vizuálním uměním už svou tematikou. Popisují situaci okolo tvorby, jakoby opisovaly nějaké dílo, které však nemusí být nutně přítomno, možná si ho divák utvoří sám. Autor chápe texty jako materiál, který dojde svého významu, pokud je prezentován v určité prostorové a významové situaci, tedy například v galerii.

Matěj Smrkovský:

“Zadní není opakem přední. Skupina není součtem jejích členů.”

0.

Mám vytištěný půdorys galerie.

Držím ho v ruce.

Umísťuji věci v prostoru.

Představuji si nahrávku, výšivky, dřevěné desky.

Chodím mezi nimi, točím se kolem nich.

1.

Audio nahrávka, ve které čtu autorský text při chůzi. Text jsem začal číst v budově, kterou jsem postupně prošel odshora dolů, k východu. Pak jsem budovu opustil a pokračoval volným směrem. Volným vlastně jen pomyslně – systém chodeb a schodů v budově byl nahrazen systémem ulic, chodníků a vozovek ve městě. Na pozadí mého čtení jsou rozeznatelné měnící se okolní ruchy.

Text je rozbitý do několika ploch, které vypráví tři základní příběhy; příběh skupiny diskutujících umělců, vnitřní obraz pobytu na letící posteli a příběh reflexe samotného psaní. Hlavním tématem je introspekce; hledání polohy věcí. Moment, kdy v textu opouštím danou skupinu s jejími cíli, abych mohl hledat své vlastní, má paralelu v opuštění budovy při nahrávání.

2.

“Vyšívání kresby”. Prozatím používám toto sousloví. Pojmy „výšivky“ či „kresby“ se neukázaly významově dostačivé. Vyšívání kresby jsou kresbami v tom smyslu, že sledují linii, směr, koncept; výšivkami jsou proto, že jsou vytvořené s pomocí jehly a nitě, která je vedena skrze materii. Oba pojmy hovoří o důležitých kvalitách vyšívání kreseb, ale ani když je spojíme dohromady, nevystihují jejich charakter docela; to co vytvářím je ještě něčím třetím; hledám to správné slovo.

Na milimetrovém papíře je zobrazován nábytek v různých sestavách. Odkazuje k postavení jedince v rámci komunity a celé komunity v rámci většího celku. Jednotlivé sestavy nábytku jsou ve vztahu k milimetrové mřížce tím, čím je imaginární skupina či společenství, jež tento nábytek obývá, k systému a pravidlům ovlivňujícím její samotnou strukturu a podobu. “Skrytý” systém a pravidla je možné nahlédnout z druhé strany vyšívání kreseb. I po jejich odhalení však těmto pravidlům nerozumíme, jejich podoba a především motivy těch, kteří je stanovili, nám zůstávají skryty.

3.

Desky postavené v prostoru. Fragmentují divákův pohyb, nutí ho uhýbat, rozhodovat se pro směr a otáčet se. Svou plochou něco zakrývají; z jiného úhlu naopak umožňují něco vidět. Slouží jako sokly pro vystavené artefakty, zároveň jsou na nich umístěny fragmenty textu z nahrávky. Jsou tedy architekturou, ale i reflektivními plochami hlavního příběhu.

0.1.2.3.

Uvědomuji si *oboustrannost* svého uvažování.

Vnější/vnitřní, moje/naše, přední/zadní, A/B, 1.0/1.1 ..

Zmnožením *oboustranných* pohledů lze vytvořit řetězec; vzniká následnost.

Oboustrannost a řetězení pohledů tvoří strukturu výstavy.